

In september 2016 zijn wij begonnen met volleybal. De buurvrouw had al een keer gezegd dat we op volleybal moesten gaan omdat het zo lekker ging met koningsdag. Toen Corné op volleybal ging, wilde Progress ook en zijn er nog een paar vrienden op gegaan en ook Mkoki is toen lid geworden. Na een paar maanden oefenen zijn we begonnen met wedstrijden. Het werd steeds leuker, we waren onverslaanbaar. In totaal hebben we 1 set verloren. Onze eerste beker voor DVC was gewonnen en we hopen er nog veel meer te winnen.

In september was de groep te groot voor 1 team en moesten we ook in de wedstrijden tegen elkaar spelen. Het team van Progress bleef winnen en was eerste aan het eind van 2017. Toen kwam de verrassing, we mochten eindelijk echt gaan spelen bij de jeugd, team DBC JC1 is nu gevuld met jongens die bij de mini's vandaan kwamen en wij zitten weer bij elkaar.

Dat was tenminste de bedoeling. Op maandag na de kerstvakantie zouden we onze tweede training hebben, o.a. van onze grote neef Dirk Jan. Helaas liep die training anders dan wij, en de trainers, gedacht hadden. Progress brak op de laatste zaterdag van de vakantie zijn arm en moest 4 weken in het gips. Hij mag nog steeds niet sporten. Jaap viel op maandag op het schoolplein wat ervoor zorgde dat hij ook een paar weken in de ziektewet ging. Alsof het nog niet genoeg was kreeg Corné last van voet waardoor hij ook een paar weken niet mee kon doen.

Het eerste wat de trainers dus moesten doen was het verzetten van wedstrijden. In plaats van 4 wedstrijden hebben wij er nu nog maar 2 gehad waarbij voor de 1e wedstrijd nog vervang geregeld moest worden anders had die ook niet door kunnen gaan. Het winnen lukt nog niet helemaal maar dat was al verteld. Volgend seizoen willen wij toch wel weer gaan winnen, laat dan de bekens maar weer binnenkomen.

Groeten,

Mkoki en Progress Westerink

